

**MAŁOPOLSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
W KRAKOWIE
WYDZIAŁ PRAWNY I NADZORU**

PN.II.091 1- 329 -05

Kraków, dnia 13 grudnia 2005 r.

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592; zm. Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220; Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984 i Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568; z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203; z 2005 r. Nr 172, poz. 1441) stwierdza się **nieważność uchwały Rady Miasta Krakowa** Nr XCIII/932/05 z dnia 9 listopada 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Opatkowice - Zachód” w Krakowie w zakresie § 3 ust. 1 pkt 18.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XCIII/932/05 z dnia 9 listopada 2005 r. Rada Miasta Krakowa uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru „Opatkowice - Zachód” w Krakowie.

Stosownie do wymogu art. 17 pkt 7 lit a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 ze zmianami) Wojewoda Małopolski uzgodnił projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru „Opatkowice - Zachód” pod określonymi warunkami. Wojewoda wskazał, iż na terenie objętym projektem miejscowego planu należy uwzględnić zasięg obszaru ponadnormatywnego oddziaływania autostrady A-4 na środowisko (określony w trzech strefach) oraz wymagania obowiązujące w tych strefach, zgodnie z wydanymi decyzjami w sprawie ustalenia lokalizacji autostrady A-4, tj. decyzją Wojewody Krakowskiego Nr 3/98 z dnia 29 grudnia 1998 r. oraz decyzją Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast z dnia 3 sierpnia 1999 r. (GP-I/A-4/27/EM-AŚ/99/85).

W § 3 ust.1 kwestionowanej uchwały, na jej potrzeby, ustalono słowniczek pojęć. W pkt 18 ust.1 tego przepisu zamieszczono definicję pojęcia „decyzja o lokalizacji autostrady A-4” i przyjęto, iż przez taką decyzję należy rozumieć „Decyzję Nr 3/98 Wojewody Krakowskiego o ustaleniu lokalizacji autostrady A-4 z dnia 29 grudnia 1998 r. (na odcinku od węzła „Balice I” do ul. Kąpielowej)”.

Definiując przedmiotowe pojęcie Rada Gminy pominęła ostateczną w toku postępowania decyzję Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast z dnia 3 sierpnia 1999 r., która to decyzja istotnie zmieniła decyzję Wojewody Krakowskiego i warunki zagospodarowania w obszarze oddziaływania autostrady.

Decyzja Wojewody Krakowskiego nie dopuszczała w strefie uciążliwości lokalizacji nowych obiektów budowlanych z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały pobyt ludzi oraz urządzeń sportowych i rekreacyjnych natomiast decyzją Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast zakazy powyższe zostały zniesione. Przywołanie w §3 ust.1 pkt 18 tekstu uchwały jedynie decyzji Wojewody Krakowskiego powoduje niespójność ustaleń planu, bowiem z jednej strony wymienia się w ustaleniach planu przedmiotową decyzję,

z drugiej zaś strony dopuszcza się rozwiązania, które nie byłyby możliwe gdyby nie decyzja Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

W ocenie organu nadzoru zapis § 3 ust. 1 pkt 18 kwestionowanej uchwały pozostaje w sprzeczności zarówno z rzeczywistym stanem faktycznym jak również z obowiązującym porządkiem prawnym, w tym w szczególności przywołanym ostatnio art. 17 pkt 7 lit a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz.717 ze zmianami), zgodnie z którym wójt, burmistrz, prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu uzgadnia projekt planu m.in. z wojewodą. Zdaniem organu nadzoru nieuwzględnienie wniosków Wojewody Małopolskiego skutkuje brakiem uzgodnienia, o którym jest mowa w przywołanym ostatnio przepisie.

Ponadto kwestionowany zapis narusza art.15 ust.2 pkt 3 cyt. ustawy. Zgodnie z przywołanym ostatnio przepisem w planie miejscowym określa się obowiązkowo m.in. zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.

Wydane decyzje w sprawie ustalenia lokalizacji autostrady A-4, w tym decyzja Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, wprowadzają określone zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego i w związku z powyższym obligatoryjnie winny być one uwzględnione w kwestionowanym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Nieuwzględnienie takiej decyzji przez Radę Gminy stanowi istotne naruszenie prawa.

Biorąc pod uwagę powyższe należało stwierdzić nieważność kwestionowanej uchwały w zakresie określonym sentencją niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie. Winno się ją wnieść za pośrednictwem Wojewody Małopolskiego w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego rozstrzygnięcia.